

РЕШЕНИЕ

№ 1192

гр. София, 25.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11926** по описа за **2020** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Сдружение „Спортен клуб И.“, чрез процесуалния си представител адв. Волева, срещу решение от 28.10.2020 г., постановено по НАХД № 18955 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 103 – ти състав, с което е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 354314-F393482 от 21.08.2018 г., издадено от директора на офис „Изток“ в ТД на НАП С., с което на Сдружение „Спортен клуб И.“, на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 500 лева, за извършено нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО във връзка с чл. 2, ал. 2 и чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8 от 29 декември 2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредба № Н-8 от 29 декември 2005 г.).

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във

вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Сочи, че в обжалваното решение съдът неправилно приема, че в настоящия случай датата, от която започва да тече давностния срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН, е 27.06.2018 г., когато свидетелят П. е извършила проверка в информационния масив на НАП във връзка с подадено искане за корекция. Счита се, че тази дата всъщност е 27.03.2018 г. Жалбоподателят приема, че релевантна е първата дата, на която в ТД на НАП – С. като администрация към такъв орган, е била налична необходимата информация, а не когато физически, персонално конкретен орган по приходите се е запознал с нея, както неправилно е приел съдът в атакувания съдебен акт. В случая първият възможен момент е 27.03.2018 г. – т.е. в първия присъствен ден, след изтичане на нормативния срок, когато на приходната администрация е станало служебно известно, че този осигурител не е изпълнил съответното декларативно задължение в срок. Релевантно, според оспорващия, е само това, че данните по информационните масиви на НАП са били достатъчни на 27.03.2018 г. за това Сдружение „Спортен клуб И.“ служебно да бъде открит като нарушител по чл. 5, ал. 4, т. 2 КСО, без да трябва да се прави проверка при сдружението или при което и да е трето лице, или да се изискват документи за изясняване на факти от значение за случая, неизвестни на НАП. Приема се, че щом на 27.03.2018 г. въз основа на информацията по базата данни на НАП е съществувала фактическата и юридическа възможност да се установи липсата на подадена от сдружението декларация образец № 6 за м. февруари 2018 г. до 26.03.2018 г., то на 27.03.2018 г. това извършено от сдружението нарушение следва да се счита открито от органите по приходите при ТД на НАП-С., овластени да съставят акт, с който да го установят. Поради посоченото, АУАН № F393482/06.07.2018 г. е недопустимо съставен, след като са изтекли почти 4 месеца от откриването му на 27.03.2018 г. Счита се още, че при съставянето на АУАН не е спазена разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, както и че не са спазени изискванията на чл. 42, т. 7 ЗАНН, според който следва да се посочат имената и точните адреси на свидетелите, както и единен граждански номер. Не са спазени, според касатора и императивните изисквания на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, доколкото нито в АУАН, нито в НП, е посочена датата, на която е извършено нарушението. Не е спазена и разпоредбата на чл. 52, ал. 4 ЗАНН и несъобразявайки това обстоятелство, съдът е постановил неправилно решение, с което е потвърдил НП. Посочени са редица аргументи за прилагането на чл. 28 ЗАНН в процесния казус и за това, че не е следвало да се ангажира административнонаказателната отговорност на сдружението. Не е било взето предвид, че всички дължими суми за осигуряване са изцяло заплатени и в срок; вмененото нарушение е за първи път; касае се само за един осигурителен период; задължението е изпълнено в срок и по инициатива на задълженото лице, преди намесата на контролиращата администрация. Съдът не е отчел и добросъвестността на дееца, тъй като нарушенията са резултат единствено на техническа невъзможност за депозиране на декларация обр. № 6, поради изтекъл електронен подпис. Налице са обективни причини, обусловили закъснението. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено НП. Претендира се присъждане на направените по делото разноски за настоящото производство и за производството пред СРС.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от адв. Т., която поддържа касационната жалба. Представени са писмени бележки, в които не се навеждат нови основания за отмяна на процесното решение. Моли се съда да не

кредитира представените по преписката съдебни решения, които касаели други правоотношения, имали различен предмет и нямали никакво отношение към предмета на спора в настоящото производство.

Ответникът – Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) С., чрез юрк. Й., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли да бъде потвърдено обжалваното решение. Представя се съдебна практика по идентични дела, с която са потвърдени наказателни постановления, издадени по идентична с процесната фактическа обстановка, която да бъде взета предвид. Претендира се юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, съобразно чл. 27е от Наредба за заплащане на правната помощ. Прави се възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, претендиран от касатора.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, а съдебното решение е правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

На 27.06.2018 г. в офис „Изток“ на ТД на НАП – С., при подаване на декларация Образец 6 от Сдружение „Спортен клуб И.“ било подадено искане за корекция с вх. № 1453-00-5236, като в тази връзка от свидетеля П. – инспектор по приходите в офис „Изток“ при ТД на НАП С. била извършена проверка на сдружението. При същата служители на ТД на НАП извършили проверка в информационния масив на НАП и било установено, че Сдружение „Спортен клуб И.“ в качеството си на работодател и осигурител не е изпълнило задължението си по чл. 5, ал. 4 т. 2 Кодекс за социално осигуряване (КСО) за подаване в срок, на декларация образец № 6 за сумите за дължими осигурителни вноски за държаното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд „Гарантирания вземани на работниците и служителите“ и данък по Закона за данъците върху доходите на физически лица за м. февруари 2018 г., тъй като било установено, че от сдружението по електронен път, с квалифициран електронен подпис, в ТД на НАП С. офис „Изток“ била подадена декларация образец 6 за м. февруари 2018 г. на 30.04.2018 г. приета с вх. № 22000183623713/30.04.2018 г., а срока за подаване на същата съгласно чл. 3, ал. 1, т.1, б „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица бил до 25 число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните.

Предвид така установеното при проверката, в случая, че за м. февруари 2018 г., съгласно чл. 3, ал. 1, т. 1, б „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. декларация образец № 6 е следвало да бъде подадена до 26.03.2018 г., тъй като 25.03.2018 г. е бил неприсъствен ден (неделя), а декларация образец № 6 била подадена от сдружението на 30.04.2018 г., по електронен път и приета с протокол вх. № 22000183623713/30.04.2018 г., т.е със закъснение от 1 месец и 4 дни, свидетеля П. приела, че от страна на Сдружение „Спортен клуб И.“ е допуснато нарушение на осигурителното законодателство. В тази връзка и на 06.07.2018 г. свидетеля П., в присъствието на Р. Х. и на С. К. също от офис „Изток“ при ТД на НАП С., съставила против Сдружение „Спортен клуб И.“ акт за установяване на административно

нарушение (АУАН) № F393482/06.07.2018 г. за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекс за социално осигуряване във вр. с чл. 2, ал. 2 и чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица на МФ. Актът бил връчен на упълномощения представител на дружеството на 06.07.2018 г. и подписан от него. Въз основа на така съставения акт, е издадено обжалваното наказателно постановление (НП), с което на Сдружение „Спортен Клуб И.“ на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекс за социално осигуряване е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 КСО във вр. с чл. 2, ал. 2 и чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

Съдът е изложил и правните си изводи, за да потвърди НП като правилно и законосъобразно, като мотивирано е отхвърлил направените от наказаното дружество възражения.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно посочените като нарушени нормите на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО във вр. с чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8 от 29 декември 2005 г., същите вменяват в задължение подаването на декларации образец № 1 в определен законов срок. Според чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично представят в Националната агенция за приходите данни за сумите за осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“, дните в осигуряване и облагаемия доход по Закона за данъците върху доходите на физическите лица - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване. Декларация за сумите за осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване и за допълнителното задължително пенсионно осигуряване се подава и за лицата по чл. 4, ал. 5 и 9. Съгласно чл. 5, ал. 6 КСО съдържанието, сроковете, начинът и редът за подаване и съхраняване на декларациите по ал. 4 се определят с наредба, издадена от министъра на финансите, съгласувана с управителя на Националния осигурителен институт. Посочената наредба, приета от министъра на финансите е именно Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (отм., но действаща към момента на извършване на нарушението). Разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от същата наредба предписва задължение за работодателите, осигурителите и техните клонове и подразделения, осигурителните каси за своите членове - осигурители, самоосигуряващите се лица и лицата по чл. 4, ал. 9 от Кодекса за социално осигуряване или упълномощени от тях лица подават в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите декларация образец № 6 съгласно приложение № 4, в която се вписват точно определени данни. Същото задължение е въведено и в новата Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица. Също така съгласно чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. декларация образец № 6 се подава в съответната компетентна

териториална дирекция на Националната агенция за приходите от работодателите, осигурителите и техните клонове и поделения за дължимите осигурителни вноски и вноските за фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ - едновременно с подаване на декларация образец № 1, срокът за подаване на който, по аргумент от чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8 от 29 декември 2005 г. е за всеки календарен месец, до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните.

От събирането по делото доказателства безспорно се установява, че Сдружение „Спортен клуб И.“ е работодател за определени лица и за него е стояло задължението да подава в ТД на НАП С. декларация образец № 6 за всеки календарен месец до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните. В случая за месец февруари 2018 г. това е следвало да стане до 26.03.2018 г. включително. Закъснението за подаване на декларация е повече от един месец. При липса на декларация, независимо, дали вноските са платени или не, не може да се установи към коя дата са изплатени трудовите възнаграждения и да се прецени спазен ли е срокът за внасяне на дължимите осигурителни вноски и правилно ли е определен техният размер. Изпълнение на задължението е последвало, но с голямо закъснение. Задължението за подаване на декларация образец № 6 към чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ във връзка с чл. 2, ал. 2 и чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8 от 29 декември 2005 г. има различни функции и е в защита правата на лицата. Размерът на санкцията е определен правилно, в съответствие чл. 355, ал. 1 КСО (приложимата редакция ДВ, бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), като са съобразени изискванията на чл. 27 от ЗАНН и е определен законовоустановения минимум.

Неоснователен е изводът на кастора за неспазване на сроковете по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Съобразно редакцията на закона 3-месечният срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН тече от „откриване на нарушителя“. Съгласно т. 2 от задължителните указания на т. 1 от Тълкувателно решение № 48/81 г. на ОСНК на ВС тримесечният срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН започва от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителя. Законът не съдържа легална дефиниция на понятието „нарушител“, но безспорно това е лицето, което е извършило нарушение - деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, т. е. понятието за нарушител не може да бъде разграничено от понятието за нарушение. Безспорно откриването на нарушението изисква извършване на съответна проверка относно установяване на признаците от състава на същото. Съгласно константната съдебна практика, установяването на административно нарушение става след извършване на проверка, съпроводена със задълбочен анализ на събраните доказателства. В тази връзка не може да се приеме, че още следващия ден – 27.03.2018 г., ТД на НАП – С. са били длъжни и са могли след изтичането на определения срок за изпълнение на посоченото по-горе задължение, да констатират неизпълнението му от страна на задължения субект Сдружение „Спортен клуб И.“. Не е възможно точно на тази дата, следваща деня, в който е трябвало да се подаде декларацията, образец б, да се счете за дата, на която е открит нарушителя. Действително, в НАП се поддържа регистър с данните за дължимите осигурителни вноски, но не е служебно известно на органите по приходите бездействието на лицата от този регистър, преди да са предприети проверки. Под „откриване на нарушителя“ по смисъла на чл. 34 ЗАНН се има предвид

не посочването му от засегнатите лица или възлагане извършването на проверка, а установяването от конкретните обективни данни, че лицето е извършило конкретното нарушение, т.е когато в писмен документ, показания на свидетели или лично волеизявление на дееца се съдържат данни, които не пораждаат съмнение за авторството на деянието. Не е отчетено от наказаното дружество, че извършеното нарушение може да бъде установено след извършване на необходимия преглед и анализ на документите, подадени от сдружението по повод на искане от 27.06.2018 г., с което е стартирала проверката и след извършване преглед на данъчноосигурителната сметка на лицето. В случая именно в тях са налице данни за нарушителя, така също и за извършеното нарушение. Поради това на 06.07.2018 г. АУАН № F393482 е съставен основателно и в съответствие със срока по чл. 34, ал. 1 ЗАНН.

Неоснователно е оплакването и за нарушение на чл. 40, ал. 1 ЗАНН. Като такова се сочи неотразяването в АУАН дали свидетелите са присъствали на извършването или установяването на нарушението. Действително в АУАН № F393482/06.07.2018 г. са вписани имената на двама свидетели, без да е отбелязано изрично дали те са такива по чл. 40, ал. 1 или по чл. 40, ал. 3 ЗАНН. Допуснатото нарушение обаче не е съществено, тъй като не накърнява правото на защита на нарушителя. Свидетелите – служители на ТД на НАП-С., са записани с пълните имена и служебни адреси и при необходимост винаги могат да бъдат призовани и разпитани. Дали те са очевидци на извършване или установяване на нарушението или са само свидетели на съставянето на АУАН не рефлектира върху съставомерността на извършеното нарушение и установяване на нарушителя, още повече, че тъй като нарушението е установено въз основа на официални документи, съгласно чл. 40, ал. 4 ЗАНН, присъствието на свидетели не е необходимо. Неоснователен и доводът за нарушение на чл. 42, т. 7 ЗАНН. Като такова се сочи липсата на адреси и единни граждански номера на свидетелите. В АУАН са въведени както пълните три имена, така и служебните адреси, което е достатъчно за идентификация на вписаните свидетели. Относно липсата на ЕГН, действително в АУАН не са отразени единните граждански номера на свидетелите. Не всяко нарушение обаче обуславя отмяната на индивидуалния административен акт, а само съществените такива, които се отразяват върху правото на защита. В настоящия случай след като са налице данни за пълната идентификация на свидетелите невписването на ЕГН не съставлява съществено процесуално нарушение и не накърнява правото на защита на нарушителя.

Оплакванията за нарушение на чл. 42, т. 3, чл. 57, ал. 1, т. 5 и чл. 52, ал. 4 ЗАНН също са неоснователни. В НП е посочено, че след като декларация обр.6 е подадена на 30.04.2018 г. е извършено нарушение на закона като е налице закъснение с един месец и четири дни, т.е. посочена е датата на извършване на нарушението – 30.04.2018 г. Описанието на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, не поставят под съмнение възприетата от административнонаказващия орган дата на нарушението, липсва каквато и да е неяснота и наказаното лице е могло адекватно и своевременно да се защити. В мотивите на оспореното НП изрично е отбелязано, че е постъпило възражение, което е разгледано от административнонаказващия орган и е

прието за неоснователно, като с това са изпълнени изискванията на чл. 52, ал. 4 ЗАНН.

Деянито, за което е санкционирано лицето не е маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Поначало, обществената опасност на този вид формални нарушения е определена от законодателя като висока, тъй като същите представляват неизпълнение на задължения към държавата при осъществяване на финансовата ѝ дейност. Липсват обстоятелства, от които може да се направи извод, че конкретното административно нарушение, за което сдружението е санкционирано, е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид. Фактът, че нарушението е извършено за първи път не е такова обстоятелство. Отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна. Декларацията е подадена със закъснение от повече от 1 месец, забавянето е достатъчно дълго и не може да се приеме, че са налице смекчаващи отговорността обстоятелства. Отделно от това видно от изложеното в отговора по касационната жалба нарушението не е и единственото. На настоящия съдебен състав служебно е известно дело 1146/2020 г. по описа на АССГ, с което е оставено в сила решение по дело 18901/2019 г. по описа на СРС, както и дело 11020/2020 г. по описа на АССГ, с което е оставено в сила решение по дело 18956/2019 г. по описа на СРС. С решенията е потвърдено НП, с което е ангажирана отговорността на същото сдружение отново за недодаване в срок на декларация.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 100 лева, на основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН, във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Съобразно гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 28.10.2020 г., постановено по НАХД № 18955 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103 – ти състав.

ОСЪЖДА Сдружение „Спортен клуб И.“ да заплати на Териториална дирекция на Национална дирекция за приходите разноски по делото в размер на 100.00 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: